

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/272/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117223359
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7117223359.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Petra Tutka vo veci žalobkyne Z.E. I., T.. XX.X.XXXX, Y., H. XX, zastúpenej JUDr. Evou Gelenecky Hencovskou, advokátkou, Košice, Bajzova 2, proti žalovanému I. I., T.. XX.X.XXXX, Y., Y.. T. X, v konaní o vylúčenie žalovaného z užívania bytu, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní žalovaného, proti uzneseniu 24C/35/2017-63 z 20.3.2018 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením rozhodol, že ukladá žalovanému, aby dočasne nevstupoval do bytu č.69, nachádzajúceho sa v bytovom dome súp.č.XXXX, na X. C., vo vchode č.XX T. O. H. D. Y. a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vylúčenie žalovaného z užívania bytu.

2. V odôvodnení uznesenia o.i. uviedol, že uznesením Okresného súdu Košice I č.k. 35C/32/2017-19 z 20.9.2017 nariadil žalovanému, aby nevstupoval do vyššie špecifikovaného bytu až do právoplatného skončenia konania vo veci samej a uložil žalobkyňi podať proti žalovanému v lehote 30 dní žalobu vo veci samej o obmedzenie resp. vylúčenie žalovaného z užívania bytu, že uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/8/2018-103 z 10.1.2018 bolo vyššie citované uznesenie vo výroku o nariadení neodkladného opatrenia potvrdené a zároveň zmenené v časti výroku o určení času trvania neodkladného opatrenia tak, že žalovanému nariadený zákaz vstupu trvá 90 dní od doručenia tohto uznesenia. Poukázal na to, že žalobkyňa 19.10.2017 podala proti žalovanému žalobu, ktorou sa domáha úplného vylúčenia žalovaného z užívania vyššie špecifikovanej nehnuteľnosti a uloženia povinnosti nehnuteľnosť vypratať, že konanie vo veci samej je vedené pod sp.zn. 24C/35/2017. Podaním z 19.3.2018 sa žalobkyňa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému nevstupovať do vyššie špecifikovaného bytu s účinnosťou od 23.4.2018 až do právoplatného skončenia vo veci samej a uviedol, akými skutočnosťami návrh odôvodnila o. i. uviedla, že 13.3.2018 bola na žalovaného podaná obžaloba z dôvodu podozrenia z trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Konanie je vedené na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 7T 18/2018, žalovaný sa často pohybuje v blízkosti bytového domu, kedy má žalobkyňa strach vyjsť z brány, v mesiacoch február a marec 2017 jej žalovaný dokonca začal vyberať schránku, v polovici mesiaca február sa žalovaný dobýjal do bytu, v ktorom býva sestra žalobkyne a po celý čas držal v ruke hasák. Ak by sa žalovaný vrátil naspäť do bytu, mohlo by sa stať, že dôjde ku katastrofálnym následkom. Ďalej súd z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Košice I sp.zn. 7T 18/2018 zistil, že Okresná prokuratúra Košice I podala 13.3.2018 obžalobu č. 4Pv 349/17/8802-17 proti žalovanému, pretože zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že v presne nezistenom čase v období od roku 2011 do roku 2013 v Y. T. O.. H. Č.. XX žalovaný spôsobil fyzické a psychické utrpenie žalobkyňi a svojej dcéry D. I. a to tým spôsobom, že ich škrtil, udieral uzavretou päťou do oblasti tváre ako aj ostatných častí tela, ťahal ich za vlasy, zvalil ich na zem a na zemi ich kopal do celého tela, vyhrážal sa im fyzickou likvidáciou a

je teda odôvodnený záver, že blízkej osobe spôsobil psychické a fyzické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu, čím mal spáchať zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Z odôvodnenia obžaloby vyplýva, že žalovaný je usvedčovaný výpoveďami svedkov a znaleckými posudkami z odboru psychológie. Citujúc znenie § 325 ods.1,2 písm.e), § 326 ods.1,2, § 329 ods.1 CSP, § 146 ods.2 Občianskeho zákonníka a uzavrel, že navrhované neodkladné opatrenie má bezprostredný vzťah ku konaniu vo veci samej, predmetom ktorého je vylúčenie žalovaného z užívania bytu v zmysle § 146 ods.2 Občianskeho zákonníka. Je nesporné, že sporové strany sú bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti. Je presvedčený, že žalobkyňa osvedčila skutočnosť, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami a zdôraznil, že tento základný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia bol naplnený už v čase prvého rozhodnutia o neodkladnom opatrení, čo vyplýva aj z potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu. K skutkovým okolnostiam, z ktorých vychádzalo prvé neodkladné opatrenie, medzičasom pribudli nové skutkové okolnosti, ktoré osvedčujú dôvodnosť podozrenia, že žalovaný sa dopúšťa fyzického ako aj psychického násillia vo vzťahu k žalobkyni, ako aj vo vzťahu k ich dcére. Uvedený záver podporuje predovšetkým výsledok trestného stíhania žalovaného, ktorý bol zavŕšený podaním obžaloby Okresnou prokuratúrou Košice I 13.3.2018 na Okresný súd Košice I. Trestné konanie je vedené pod sp.zn. 7T 18/2018. Podľa obžaloby žalovaný dlhodobo spôsobil fyzické a psychické utrpenie žalobkyni a svojej dcére D.Ó. I. tak, že ich škrtil, udieral uzavretou päťou do oblasti tváre ako aj ostatných častí tela, ťahal ich za vlasy, zvalil ich na zem a na zemi ich kopal do celého tela a vyhrážal sa im fyzickou likvidáciou a je teda odôvodnený záver, že blízkej osobe spôsobil psychické a fyzické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu, čím mal spáchať zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Odvolací súd vo vzťahu k obmedzeniu času trvania neodkladného opatrenia (90 dní) poukázal na to, že vo veci samej o vylúčenie z užívania bytu sa už konanie začalo, v dôsledku čoho sú vytvorené všetky podmienky pre vykonanie dokazovania a následné ustálenie predpokladov pre kvalifikovaný záver o prípadnej potrebe obmedzenia alebo vylúčenia práva žalovaného užívať nehnuteľnosť aj po dlhší čas. K tomu súd prvej inštancie uvádza, že v konaní vo veci samej zatiaľ nebolo vykonávané žiadne dokazovanie a nebolo nariadené ani pojednávanie. Žaloba vo veci samej bola totiž podaná 19.10.2017, následne bola žalobkyňa vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku, na čo žalobkyňa požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov. Od novembra 2017 do 22.2.2018 súd vykonával šetrenie osobných, majetkových a sociálnych pomerov na strane žalobkyne pre účely rozhodnutia o oslobodení od súdnych poplatkov. Uznesením č.k. 24C/35/2017-51 zo dňa 22.2.2018 súd rozhodol, že žalobkyni oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznáva. Po zaplatení súdneho poplatku budú nasledovať prípravné úkony spočívajúce v doručení žaloby žalovanému na vyjadrenie, vyjadrenia žalovaného žalobkyni na vyjadrenie, atď. (replika, duplika) a až následne bude nariadený termín pojednávania. Podľa názoru súdu, už len existencia vyššie popísaných skutočností (v bode 22 odôvodnenia) postačuje pre záver, že aj naďalej existuje hrozba, že zo strany žalovaného môže dôjsť k ďalším fyzickým alebo psychickým atakom, k správaniu, ktoré vyvoláva strach a obavu o život a zdravie u žalobkyne a jej dcéry, ktorá v predmetnom byte býva spolu so žalobkyňou. Žalobkyňa uviedla, že po nariadení neodkladného žalovaný nachádza iné spôsoby, ako jej psychicky ubližovať, často sa pohybuje v blízkosti bytového domu, preto má žalobkyňa strach vyjsť z brány, pociťuje úzkosť, strach a nervové vypätie. Je teda zrejmé, že žalovaný vyhľadáva príležitosti, pri ktorých žalobkyňu môže stretnúť. Súd je presvedčený, že je namieste obava žalobkyne, že po uplynutí doby, na ktorú bol zákaz vstupu do bytu obmedzený, ak by sa žalovaný vrátil späť do bytu, mohlo by dôjsť k ťažko zhojiteľným následkom. Je preto úlohou súdu, aby žalobkyni poskytol účinnú a rýchlu ochranu a týmto možným negatívnym následkom predišiel dočasnou úpravou pomerov a to až do času, kedy súd vo veci samej právoplatne rozhodne. Zhrnúc vyššie uvedené, súd návrhu vyhovel.

3. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalovaný (č. I. 86-89) v bodoch 1. - 4. Úvodom poukázal na uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia sp. zn. 35C/32/2017 z 20.09.2017 a rozhodnutie krajského súdu, ktorý potvrdil rozhodnutie prvoinstančného súdu a zároveň zmenil uznesenie vo výroku o určení doby trvania nariadeného neodkladného opatrenia tak, že žalovanému nariadený zákaz vstupu trvá 90 dní od doručenia tohto uznesenia (nie do právoplatného skončenia konania vo veci samej) a citoval z jeho odôvodnenia. 5. Uviedol, že tak ako vyplýva aj zo znaleckých posudkov v trestnom konaní, nemá agresívnu povahu a tiež nevykazuje agresívne správanie. Konflikty, ktoré sa odohrávali u nich doma boli vyústením manželských hádok, ktoré niekedy skončili vzájomným ťažovaním, osočovaním, ktoré však bolo vzájomné. Nikdy nešlo o jeho jednostranné útoky z jeho strany voči žalobkyni. 6. Argumenty, ktoré dlhodobo používa žalobkyňa spolu s ich dcérou sú účelové a prispôbosené tak, aby vzbudzovali dojem, že som agresívny násillník, ktorý sa vyžíva v ubližovaní druhým. To však

vôbec nie je pravda a voči týmto tvrdeniam sa razantne ohradzuje. Žalobkyňa vo svojom návrhu uvádza, že hneď po príchode z Prievidze (kde bol odcestovaný z pracovných dôvodov) jej zamedzil internet, televíziu ako aj prístup do miestností. Toto tvrdenie žalobkyne vôbec nie je pravda. Pravdou je, že práve žalobkyňa pred nim zamykala spálňu, v ktorej boli aj jeho osobné veci a odmietala mu ju sprístupniť. Keď sa dožadoval sprístupnenia, už to považovala za jej obmedzovanie. Žalobkyňa si veľmi rýchlo zvykla na to, že ich spoločný byt neužíval počas môjho niekoľkoročného pracovného pomeru mimo Košíc, ale iba platil jeho réžiu. Incident, ktorý sa odohral v súvislosti s týmto prešetrovali orgány činné v trestnom konaní na jeho podnet, kde bol poškodený (mal doškriabanú celú tvár). 7.K veci treba tiež uviesť, že Krajský súd v Košiciach určil, že po uplynutí 90 dní na podanie žaloby vo veci samej sa bude nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia posudzovať na základe nových skutočností, ktoré budú odôvodňovať jeho opodstatnenosť. Žalobkyňa sa v drvivej časti svojho návrhu venuje starým skutočnostiam alebo účelovým tvrdeniam, ktoré sa vôbec nevenujú podstate problému a ktoré použila na odôvodnenie svojho prvého návrhu na vydanie neodkladného opatrenia z 19.09.2017. 8.Ako nové skutočnosti žalobkyňa uvádza to, že okresný prokurátor podal na neho obžalobu z dôvodu podozrenia z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Samotná skutočnosť, že bola podaná obžaloba neznamená, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu a bude právoplatne odsúdený. Zdôrazniť treba aj skutočnosť, že skutok, ktorý je opísaný v uznesení o vznesení obvinenia a v obžalobe sa mal stať v rozmedzí rokov 2011 až 2013. Rozhodne nejde o novú skutočnosť a rovnako ako všetky úkony žalobkyne, aj samotné podanie trestného oznámenia je účelové. Žalobkyňa tvrdí, že si našiel nové spôsoby, ako im má psychicky ubližovať, no podľa jeho názoru je to presne naopak. Žalobkyňa ho neustále obviňuje z niečoho, čo sa vôbec nestalo. 9.Ako ďalšiu novú skutočnosť žalobkyňa uviedla, že v mesiacoch 02/2017 ako aj 03/2017 jej začal vyberať schránku. Je zrejmé, že uvedené dátumy určite nepredstavujú žiadne nové skutočnosti. Pripúšťa, že možno došlo k preklepu a žalobkyňa myslela 02/2018 a 03/2018. No s týmto jej tvrdením nemôže absolútne súhlasiť a razantne ho odmieta. Od doručenia neodkladného opatrenia sp.zn. 35C/32/2017 v septembri 2017 vôbec nebol v bytovom dome na H. O. XX D. Y. ani sám, ani s nikým iným. 2.1.2018 šiel k bytu na Y.. T. X D. Y. pre kľúče od tohto bytu, keďže Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 40C/1/2018 z 31.1.2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým nariaďuje žalobkyňu (v tomto konaní) zdržať sa konania, ktoré mu bráni nerušene užívať byt č. 45 na 7. poschodí bytového domu súp. č. 1200 na ulici Y.. T. X D. Y.. Súd tiež uložil žalobkyňu povinnosť mu odovzdať kľúče od predmetného bytu. Žalobkyňa toto rozhodnutie súdu absolútne nerešpektuje, do predmetného bytu po tom, čo k 31.12.2017 sa z neho odsťahoval nájomník, a byt bol voľný, údajne našťahovala doň svoju sestru. Týmto svojím správaním len potvrdzuje, že v celej tejto situácii je práve ona tá, ktorá robí prieky a konflikty. Navyše nerešpektovanie neodkladného opatrenia žalobkyňou (v tomto konaní) vykazuje znaky trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Chtiac vyhnúť sa akémukoľvek kontaktu so žalobkyňou, prostredníctvom právnej zástupkyne požiadal právnu zástupkyňu žalobkyne o odovzdanie bytu. Doposiaľ mu žalobkyňa kľúče od bytu č. 45 na ul. Y.. T. X D. Y. neodovzdala. Príloha: Uznesenie Okresného súdu Košice I, sp. zn. 40C/1/2018. 10.Inkaso za byt na H. O. mu chodí do jeho P.O.BOXu a vždy požiada niekoho známeho, aby to hodil do schránky bývalej manželky (žalobkyne). Schránky sú prístupné z chodníka, nie je nutné vchádzať ani do vchodu bytového domu, preto mu vždy niekto túto službu urobí. Žalobkyňu ani našu dcéru nijako nekontaktuje nijako. Viem, že pri akomkoľvek pokuse o kontakt s nimi by to využili na ďalšie osočovanie a útok voči nemu. Obe majú jeho telefónne číslo zablokované. 11.Vyššie uvedené sú podľa žalobkyne všetky "nové" skutočnosti, ktoré majú odôvodňovať vydanie ďalšieho neodkladného opatrenia, ktorým sa mi má zamedziť prístup k bytu na H. O.. Argumenty žalobkyne vôbec nespĺňajú základné predpoklady zákonodarcu na vydanie takéhoto opatrenia, ktoré podrobne vysvetlil Krajský súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Co/8/2018 z 10.1.2018. Žalobkyňa uvádza skutočnosti ktoré už uviedla a použila na odôvodnenie vydania prvého neodkladného opatrenia, alebo uvádza skutočnosti, ktoré nemajú žiaden vplyv na nariadenie neodkladného opatrenia, prípadne zavádza a uvádza nepravdivé informácie. Nemá dôvod a ani nechodí na H. O.. Robí tak napriek tomu, že žalobkyňa mu do dnešného dňa nevydala ani jeho osobné veci. Nariadenie ďalšieho neodkladného opatrenia nemá svoje opodstatnenie. Na základe vyššie uvedeného žiada, aby odvolací súd preskúmal a zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Košice I č. k. 24C/35/2017 - 63 z 20.3.2018 a priznal žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa(str. 116-117), ktorá k bodom 1 - 4 uviedla (str. 116-117), že v týchto bodoch žalovaný sumarizuje priebeh doterajšieho konania a cituje z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach. Pretože jej neprináleží hodnotiť právny názor Krajského súdu v Košiciach, dovolila si len podotknúť, že z jeho záveru jednoznačne vyplýva dôvodnosť nariadeného neodkladného opatrenia. K bodu 5 a 6 odvolania, z ktorých je zrejmé, že sa snaží situáciu bagatelizovať, a má za to, že v ich

domácnosti nikdy nedochádzalo k vážnejším konfliktom, ale vždy to boli len bežné hádky, na ktorých mali mať rovnaký podiel viny. S tvrdeniami žalovaného nemožno súhlasiť. O tom, že žalovaný je skutočne násilný a agresívny svedčia predložené listinné dôkazy, akými sú zápisnice z vyšetrovacieho spisu vedeného na OR PZ, odbore kriminálnej polície, ČVS: ORP-1525/2-VYS-KE-2017, ako aj lekárske správy, ktoré sú jeho súčasťou, a s ktorými mal súd možnosť sa oboznámiť. V tejto súvislosti nie je pravdou, že v tomto trestnom konaní žalovaný vystupuje ako poškodený, a teda len ako obeť. Práve naopak. Dôvodom, prečo žalovaný vôbec takúto skutočnosť vo svojom odvolaní uviedol zrejme je, že v rovnaký deň, keď žalovaný ju spolu s dcérou napadol, bezdôvodne zavolať políciu, aby im účelovo predstrel svoju verziu priebehu okolností. Verzii žalovaného však ani orgán činný v trestnom konaní nepripísal väčšiu relevanciu. Naopak, práve na základe jej trestného oznámenia dospeli orgány činné v trestnom konaní k záveru, že s najväčšou pravdepodobnosťou sa skutok stal tak, ako to popísala, čo verifikuje aj podanie obžaloby pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby v dôsledku spôsobovaného psychického a fyzického utrpenia bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu. Zároveň predložila aj fotografie, ktoré už boli doložené súdu v právnej veci vedenej na OS KE I. sp.zn. 35C/32/2017, na ktorých žalovaný nad ňou stojí, a bo celý čas na ňu kričí, pričom vidí, že sa nebráni a že má z neho strach. Fotografie vyhotovila v tom čase dcéra. Nie je tiež pravdou, aby si „zvykla“ na to, že žalovaný nie je doma, a preto bola zaskočená jeho príchodom. V skutočnosti žalovaný po dobu 4 rokov vykonával prácu v úplne inom meste, našiel si novú partnerku, a o svoju rodinu neprejavoval skutočný záujem, rozhodol sa žiť svoj život sám, bez nich, na inom mieste s inou ženou. V tom čase na jej podnet ich súdy rozviedli. Preto bola toho názoru, že príchod žalovaného do ich domácnosti bol účelový, a jeho cieľom bolo opätovne jej ublížiť. V opačnom prípade by sa žalovaný nasťahoval do druhého bytu, prípadne by odišiel bývať do rodičovského domu, do ktorého sa mohol priamo nasťahovať, a ktorý jeho rodičia ani neobývajú. Pretože žalovaný sa vrátil práve do bytu, kde spolu s dcérou bývali, a ako prvé odpojil internet, televíziu a začal nás obmedzovať, je možné usudzovať, že jeho cieľom bolo im opätovne ublížiť. Žalovaný cítil, že má nad nimi prevahu, a že sa mu nevedia ubrániť, čo aj následne využíval. K bodu 7 až 10 odvolania žalovaného, že sa odvoláva na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, ktorý vo svojom uznesení obmedzil dobu trvania neodkladného opatrenia na 90 dní. Súdu predložila upovedomenie o podaní obžaloby a zároveň popisala aj ďalšie správanie sa žalovaného, ktoré pre ňu predstavuje obmedzenia v jej bežnom živote a vyvoláva v nej strach a neustále psychické vypätie. V prvom rade nemožno prisvedčiť tvrdeniu, že samotné podanie obžaloby ešte nie je novou skutočnosťou. Poukázala pritom na zákonné postupy orgánov činných v trestnom konaní, v zmysle ktorých osoba vykonávajúca prípravné konanie je povinná vzniesť obvinenie podozrivému, a to ak je „po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchal“. Miera pravdepodobnosti spáchania trestného činu konkrétnou osobou pri vznesení obvinenia je predpokladane nižšia, ako pri obžalobe. Uvedená skutočnosť je postulovaná obsahom a rozsahom spisového materiálu, priebežným charakterom obvinenia a ďalšími faktormi. Čo sa týka argumentácie, že žalovaný jej rozhodne nevyberá schránku, má za to, že pre posúdenie dôvodnosti nariadeného neodkladného opatrenia nie je natoľko relevantné to, že žalovaný vyberá svoju poštu ale to, že si stále nájde spôsob, ako jej uškodiť. Susedia, ako aj ona ho často krát vidia prechádzať okolo ich bytu. Práve to, že žalovaný neustále oblieha bytový dom, v ktorom s dcérou bývajú, naháňa im tým strach, sú v neistote vždy, keď sa rozhodnú vyjsť z brány. Vzhľadom „k tomu“, čo všetko si so žalovaným vytrpeli, je pre ich už len jeho príliš častá návšteva okolia ich domu vztýčeným varovným prstom. Bojí sa, že sa jej žalovaný bude chcieť pomstiť, pričom ako to vyplynulo aj z výpovedí v trestnom konaní správanie sa žalovaného je nevyspytateľné. Nesúhlasí ani s výčitkou žalovaného, že si nespĺnila povinnosť vyplývajúcu jej z rozhodnutia OS KE I pod sp.zn. 40C/1/2018, v dôsledku ktorého mala žalovanému sprístupniť byt na ulici Kpt. Nálepku v Košiciach. 23.2.2018 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne zaslala na mailovú adresu právneho zástupcu žalovaného oznámenie, že je pripravená odovzdať pánovi Mikulovi kľúče od nehnuteľnosti tak ako mu to stanovuje doručené súdne rozhodnutie. Zároveň ho požiadala, aby ju žalovaný za účelom upresnenia spôsobu odovzdania kľúčov kontaktoval. Toto tvrdenie je tak opäť zo strany žalovaného len účelovým a nezakladá sa na pravde. K bodu 11. odvolania žalovaného: zdôraznila, že primárnym cieľom inštitútu neodkladných, zabezpečovacích a iných opatrení súdu podľa dôvodovej správy je upustenie od doterajšieho charakteru predbežnosti poskytovanej ochrany. Preto nie je namieste, aby bolo neodkladné opatrenie ohraničené rámcom určitej doby. Má za to, že striktný časový rámec zavádza hneď niekoľko neželaných následkov, ktoré môžu nastať. Predovšetkým upriamila pozornosť súdu na to, že pokiaľ by bolo nariadenie ďalšieho neodkladného opatrenia nevyhnutne viazané len na predloženie veľmi konkrétnych dôkazov svedčiacich o opätovnom týraní, resp. fyzickom útoku žalovaného, je predpoklad, že ďalší takýto útok môže mať fatálne následky. Po tom, ako sa rozhodla, že už ďalej nie je v jej silách trpieť psychické a dokonca už aj

fyzické násilie má za to, že súd týmto spôsobom opäť zväzuje a kladie jej podmienky, ktorých splnenie od nej nie je možné spravodlivo očakávať. Je predsa v rozpore so zásadami a účelom neodkladného opatrenia, aby bolo nariadené až do tom, ako dôjde k udalosti, ktorá hrozila, a ktorej bolo možné zásahom, súdnej moci predísť. Preto je toho názoru, že v konaní boli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia a preto navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a zaviazal žalovaného k povinnosti nahradiť mi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

5. K vyjadreniu žalobkyne zaslal 1.stanovisko žalovaný (str. 129-131), v ktorom 2. citoval znenie § 325 ods.1, § 330 ods.1, § 333 CSP a 3.opätovne poukázal na rozhodnutie KS v Košiciach v uznesení sp. zn. 3Co/8/2018. 4.Dôležitou skutočnosťou, na ktorú poukázal je to, že so žalovanou nebýva v jednom byte a údajné násilie, ktoré je predmetom vyšetrovania orgánov činných v trestnom konaní sa malo odohrať v rozmedzí rokov 2011 až 2013. Nie je splnená ani jedna z vyššie uvedených podmienok na vydanie predmetného neodkladného opatrenia. Žalovaná počas trvania neodkladného opatrenia - uznesenia Okresného súdu Košice I č. k. 35C/32/2017 - 19 z 20.09.2017 neuskutočnila žiadne iné právne kroky, na ktoré mala dostatok času. Podstatnou náležitosťou neodkladného opatrenia je jeho neodkladnosť, t. j. má upraviť vzťah medzi stranami sporu neodkladne, dočasne, pokiaľ nerozhodne súd s konečnou platnosťou vo veci samej. Okresný súd môže rozhodnúť v súlade so zákonom vo veci samej aj neodkladným opatrením, ale v tomto prípade na to nie sú splnené zákonné podmienky ani skutkové okolnosti. Uvedená neodkladnosť, ako aj ďalšie podmienky na vydanie neodkladného opatrenia absentujú. 5.Podľa jeho názoru neodkladným opatrením - uznesením č. k. 24C/35/2017 - 63 zo 20.03.2018 prvoinštančný súd rozhodol druhýkrát teda opakovane v tej istej veci, nakoľko nedošlo k žiadnej zmene pomerov medzi žalobkyňou a nim. 6.Žalobkyňa uviedla, že považuje za novú skutočnosť podanie obžaloby proti nemu v trestnej veci. Tento argument nemôže obstáť, nakoľko podanie obžaloby má v rukách prokurátor a podáva ju nezávisle od vzťahov, resp. pomerov medzi stranami sporu a hlavne pokiaľ ide o skutky z rokov 2011 až 2013. Takýmto postupom by mohol považovať každý úkon organu činného v trestnom konaní alebo súdu v trestnom konaní za novú skutočnosť. Samotné trestné konanie je vedené na základe oznámenia žalobkyne a jej výpovedí. Trestné oznámenie voči nemu podala v septembri 2017 a už samotné začatie trestného stíhania na základe jej oznámenia bolo argumentom a dôvodom na podanie prvého návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, ktorý podala 19.9.2017 a na základe ktorého Okresný súd Košice I Uznesením č.k. 35C/32/2017 - 19 vydal neodkladné opatrenie. Tie isté nepravdivé a účelové argumenty a skutkové okolnosti ktoré tvrdí žalobkyňa v tomto konaní používala aj v konaní 35C/32/2017. Nič iné sa od septembra 2017 nezmenilo, keďže sa so žalobkyňou nestýka, na adrese H. XX sa nezdržiava, ani v jej okolí. 7.Žalobkyňa sa v drvinej časti svojho vyjadrenia k odvolaniu opätovne venuje starým skutočnostiam alebo účelovým tvrdeniam, ktoré sa vôbec nevenujú podstate problému, a ktoré použila na odôvodnenie svojho prvého návrhu na vydanie neodkladného opatrenia z 19.09.2017 ako aj argumenty, ktoré uplatnila vo všetkých svojich vyjadreniach. Dovolil si tvrdiť, že žalobkyňa len dookola opakuje tie isté svoje tvrdenia a nevie preukázať žiadne nové skutočnosti. Tento fakt vyplýva z toho, že skutky, pre ktoré sa vedie trestné konanie sa údajne mali odohrať v rozmedzí rokov 2011 až 2013. Kontaktu so žalobkyňou sa dôsledne vyhýba. Tiež trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, v ktorých uviedol, že sa nezdržiava v blízkosti obytného domu ani brány, kde býva žalobkyňa, nevyberá jej poštu a ani si nehľadá žiadnu inú zámienku na osobný kontakt s ňou, ako sa snaží podsúvať súdu. Jej tvrdenia o tom, že sa zdržiava v jej okolí sú nepravdivé a považuje ich za účelové. 9. „Žalovaná“ na jednej strane tvrdí, že je pripravená mu osobne odovzdať kľúče od bytu nachádzajúcom sa na ul. Y. T. X D. Y., no na druhej strane tvrdí, že sa ho desí. Tiež tvrdí, aby ju za týmto účelom kontaktoval, no na druhej strane jeho číslo má zablokované a aj keby chcel, nemôže jej zatelefonovať aby sa dohodli na odovzdaní bytu. Na takúto formu odovzdania bytu by nikdy nepristúpil, lebo vie, že by sa snažila situáciu využiť vo svoj prospech a tak ako doposiaľ, opätovne by si vymyslela nejaký slovný alebo fyzický útok. Preferuje skôr odovzdanie kľúčov od bytu prostredníctvom právnych zástupkýň. Preto prostredníctvom právnej zástupkyne vyzval právnu zástupkyňu žalobkyne na odovzdanie kľúčov od bytu na Y. T. X. Dal do pozornosti súdu, že „žalovaná“ má dlhodobý problém s rešpektovaním neodkladného opatrenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 40C/1/2018, ktorým jej nariadil, aby mu odovzdala a umožnila užívať ich spoločný byt na Y. T. X D. Y.. Okrem iného, úmyselne počas jeho vykonateľnosti uzavrela so svojou sestrou nájomnú zmluvu, ktorú považuje za neplatnú. Práve existenciou uvedenej nájomnej zmluvy doposiaľ žalobkyňa argumentovala, že nie je možné sprístupnenie predmetného bytu. Týmto svojim postupom tiež dáva najavo, že nemieni rešpektovať rozhodnutie súdu. Argument, že si s ňou nedohodol termín odovzdania slúži len na cielené zavádzanie súdu. 10.Byt na Y. T. X si chcel prevziať od predchádzajúceho nájomcu, ktorý tam býval niekoľko rokov a nájom ukončil k 1.1.2018. Byt si chcel prevziať 2.1.2018. Nebolo však možné aby kľúče od bytu prevzal,

pretože žalobkyňa a jej rodičia v tom zabránili. Slovné ho napadli pred bytom, fyzicky mu zabránili vo vstupe do bytu, preto spred bytu odišiel. Slovné útoky pokračovali, preto podal oznámenie na OO PZ Košice odbor poriadkovej polície, o čom prikladá Záznam z 02.01.2018 a potvrdenie o mojom podaní. Naďalej trvá na podanom odvolaní v plnom rozsahu a na základe vyššie uvedeného a doterajších podaní žiada, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia, zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Košice I č. k. 24C/35/2017 - 63 z 20.03.2018 a priznal žalovanému náhradu trov konania.

6. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa (str. 138-142), ktorá uviedla, že žalovaný zavádza súd keď tvrdí, že k násilnému konaniu malo dochádzať len v rokoch 2011 a 2013. Žalovaný aj v roku 2017 ňu, dcéru, ako aj jej sestru fyzicky napadol, čo vyplýva aj z predložených dôkazov. Taktiež skutočnosť, že žalovaný na základe nariadeného neodkladného opatrenia opustil byt, v ktorom býva spolu dcérou ešte neznáma, že po zrušení uznesenia, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené, sa nevráti späť. Pritom aj v čase podania návrhu žalovaný zámerne prechádzal, alebo postával pred bytovým domom, kde s dcérou žije. V rámci stanoviska vyjadrila k existencii podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v čase vydania napadnutého uznesenia súdom prvej inštancie, ktoré považuje pre rozhodnutie odvolacieho súdu za relevantné, a ktoré žalovaný vo svojom vyjadrení spochybňuje. Je toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo plne legitímne a správne, pričom vychádzalo z reálnych podkladov preukazujúcich naplnenie všetkých podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Pripomenula, že ustálená judikatúra, pre osvedčenie práva žalobcu, teda pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia akceptuje, ak sa osvedčované skutočnosti so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako pravdepodobné, aj keď k samotnému porušeniu práva ešte nedošlo. V prejednávanej právnej veci súdu ozrejmla, že žalovaný ju už v rokoch 2011 až 2013 pravidelne týral. Dcéra vo svojej výpovedi zo 7.9.2017 v trestnom konaní vedenom na OR PZ Košice, pod ČVS: ORP-1525/2- VYS-KE-2017 popísala fungovanie v spoločnej domácnosti, ako aj správanie sa žalovaného, ktorý jej obíjal hlavu o stenu, kopal do nej, škrtil ju, vyhrážal sa jej zabitím, nadával jej a trhal jej vlasy. Nie je však pravdou, aby tomu tak bolo len v tomto období. Žalovaný z dôvodu vlastných záujmov odišiel do iného mesta, kde bol štyri roky. Keď sa rozhodol vrátiť v roku 2017, opätovne nasledovalo doma peklo. Obe majú stále zo žalovaného strach, pretože vedia, čo si s nim prežili. V čase vydania napadnutého uznesenia, ako aj v súčasnosti existuje dôvodná obava, že jej žalovaný ublíži. Poukázala na to, že žalovaný má k dispozícii ešte ďalšie dva byty a rodičovský dom. V dôsledku tohto správania sa žalovaného, bola u nej znalcou C.. L. H. pod č. 23/2017, v znaleckom posudku, ktorý predložil do vyššie označeného trestného konania, indikovaná posttraumatická stresová porucha ako aj syndróm týranej ženy, a u dcéry znalec nevyklučuje možnosť, že v budúcnosti bude mať problém nájsť si dlhodobý vzťah. Súd prvej inštancie tak správne nariadil neodkladné opatrenie z dôvodu, aby zabránil prípadnému útoku žalovaného ako aj ohrozeniu našej dcéry, ktoré je vzhľadom na doterajšie správanie sa žalovaného dôvodné a možné očakávať v tejto súvislosti by som tiež chcela uviesť, že právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu, pričom je silnejšie aj ako spoluvlastnícke právo žalovaného k nehnuteľnosti. Poukázala na rozhodnutie NS SR 5Cdo 91/2012 a citovala z neho. Súdna prax považuje za neprípustné čakať na úkon toho, kto je dôvodne podozrivý z násillia, aby realizoval ďalší útok, kedy by neodkladné opatrenie už nebolo účelné nariadiť, čím by takáto forma právnej ochrany bola neefektívna a oneskorená. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia nie je poskytovať neefektívnu ochranu práv, ale naopak poskytnúť ochranu včasnú a efektívnu. Trvá preto na tom, že z doposiaľ preukázaného konania žalovaného možno vyvodit' dôvodnosť nariadeného neodkladného opatrenia v dôsledku splnenia podmienok, ktoré zákon vyžaduje, a to: 1. existencia potreby bezodkladne upraviť pomery; v tejto súvislosti reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, avšak neodkladné opatrenie je opodstatnené, ak hrozí vznik alebo rozširovanie škody, či inej ujmy, dochádza k porušovaniu, alebo ohrozovaniu práv a právom chránených záujmov, alebo zhoršeniu právnej pozície. V prejednávanej veci konaním žalovaného, ktoré je preukázané ako výpoveďami svedkov v trestnom konaní, lekárskymi správami, tak aj záverom znaleckého posudku C.. H. pod č. 23/2017, je daný jasný dôkaz, že žalovaný sa už v minulosti dopúšťal konania priamo porušujúceho moje zákonom chránené práva, a že tak urobil opäť hneď ako mal príležitosť, keď sa vrátil do Košíc a nast'ahoval ku mne a dcére do bytu. V kontexte týchto udalostí, ktoré by mal súd pri nariadení neodkladného opatrenia brať do úvahy, považujem za osvedčenú aj existenciu dôvodnej obavy, že takéto konanie je možné od žalovaného opätovne očakávať. Zdôraznila, že súdna prax považuje za relevantné nariadenie neodkladného opatrenia tam, kde je nežiaduce správanie sa žalovaného dôvodné a možné predpokladať. Nevyžaduje pritom, aby k porušeniu práva toho, komu sa má poskytnúť ochrana aj reálne došlo, pretože potom by už nariadenie neodkladného opatrenia nemuselo mať žiadny význam a dokonca by mohlo dôjsť k fatálnym následkom. Z predložených dôkazov

prítom vyplýva, že sa nejednalo len o manželské nezhody, ale intenzita konania žalovaného na mne ako aj dcére zanechala veľmi negatívne následky, ktoré pociťujeme aj v súčasnosti, pretože u nich prítomná posttraumatická stresová porucha, obava z konania žalovaného, jeho opätovného návratu a ubližovania, čo konštatoval aj znalec C.. H.. Pri neodkladnom opatrení podľa § 325 ods.2 písm. e) zákon vyžaduje aj splnenie ďalších podmienok a to: 2. dôvodné podozrenie z násilia - v tejto súvislosti poukazujem na obžalobu, ktorá bola podaná orgánom činným v trestnom konaní, ako aj celý obsah trestného spisu v konaní vedenom na OR PZ Košice, ČVS: ORP-1 525/2- VYS-KE-2017, toho Času už na OS Košice I, sp.zn. 7T 18/2018. 3. osvedčenie skutočnosti, že osobná integrita vykazuje znaky fyzického a psychického násilia - tu odkázala predovšetkým na závery znaleckého posudku C.. H. pod č. 23/2017, vypracovaného v konaní vedenom na OR PZ Košice, ČVS: ORP-1525/2-VYS-KE-2017, toho času už na OS Košice I, sp.zn. 7T/18/2018, kde znalec konštatoval, že: „Odborná literatúra určuje ako podmienku diagnostikovania týranej ženy prítomnosť slovných útokov a kriku, fyzického týrania (bitia päšťou, rukou, škrtenie a mlátenie hlavou o stenu, vytrhávajú vlasov, kopanie do celého tela po jeho zhodení na zem) a psychického týrania (ponižovania, zosmiešňovania, vzbudzovania strachu a úzkosti), pričom výsledkom procesu týrania sú psychické a zdravotné ťažkosti ako úzkosť, depresia, znížené sebavedomie a pocity neistoty, ktoré boli diagnostikované u oboch menovaných. „Možno mechanizmus pôsobenia násilia z rokov 2011-2013 interpretovať jednak z výpovedí menovaných a sčasti aj z typu a intenzity emočných zmien a symptómov, ktoré obe menované aj spätne hodnotia ako silne bolestivé bitie päšťou a kopanie do celého tela, obzvlášť ako bolestivé popisujú jeho zvyk chytať ich za vlasy a následne im vytrhnúť celé plochy z vlasovej pokrývky hlavy, o ich intenzite svedčí fakt, že aj po uplynutí niekoľkých rokov sú emočné symptómy diagnostikované v pomerne veľkej intenzite, na podklade čoho možno tiež spoľahlivo predpokladať, že sa najskôr jednalo o viac než 1 rok trvajúce obdobie týrania fyzického aj psychického.“ Znalec u nej ako aj u dcéry okrem posttraumatickej stresovej poruchy diagnostikoval syndróm týranej ženy. Znalecký posudok predložila v prílohe tohto stanoviska. Pretože v čase nariadenia neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie boli preukázateľne splnené všetky podmienky, nie je daný dôvod na zrušenie neodkladného opatrenia. Zároveň ani doposiaľ nedošlo k zániku podmienok, ktoré odôvodňovali nariadenie neodkladného opatrenia a preto podľa môjho názoru nie je daný ani dôvod na postup podľa 334 Civilného sporového poriadku.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP) prejednal odvolanie žalovaného, preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním súdu prvej inštancie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie podľa § 387 ods.1,2 CSP potvrdil ako vecne správne.

8. Podľa § 387 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi dôvodmi napadnutého uznesenia, na ktoré v súlade s § 387 ods.2 CSP poukazuje.

10. Žalovaný síce v odvolaní neuvádza, ale z jeho obsahu vyplýva odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

11. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

12. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci dospel k správne záveru o splnení zákonných predpokladov pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia podľa § 324 ods.1, § 325 ods.1 CSP v spojení s § 325 ods.2 písm.e) CSP. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa osvedčila

základné skutočnosti umožňujúce záver o dôvodnosti tvrdenia žalobkyne o ohrozovaní jej telesnej a duševnej integrity zo strany žalovaného odôvodňujúce potrebu navrhovanej neodkladnej úpravy pomerov strán rozhodnutím súdu uložením zákazu vstupu žalovaného do bytu (spoluvlastnícky patriaceho žalobkyňi) až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vylúčenie žalovaného z užívania bytu.

13. Skutočnosti, ktoré žalovaný uvádza v odvolaní nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia a neodôvodňujú iné rozhodnutie o podanom návrhu, preto odvolanie žalovaného nemožno považovať za dôvodne podané. V prejednávanej veci bolo nie len osvedčené ale aj preukázané, že žalobkyňa a jej dcéra okrem posttraumatickej stresovej poruchy majú diagnostikovaný syndróm týranej ženy, že žalovaný fyzicky na ňu útočil. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že takto zistená situácia odôvodňuje, aby žalovanému bolo neodkladným opatrením dočasne zakázané vstupovať do bytu, v ktorom žije žalobkyňa s dcérou, a to v záujme ochrany života a zdravia žalobkyne, jej fyzickej i psychickej integrity, ktoré sú ohrozované nepatričným konaním žalovaného.

14. K námietkam žalovaného uvedeným v odvolaní a na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého uznesenia treba doplniť, že účelom neodkladných opatrení nariadených podľa § 325 ods. 2 písm.e/ CSP z dôvodu podozrenia z nevhodného správania (psychického, či fyzického) je predísť a eliminovať situácie, ktorými je žalobkyňa ohrozená, teda neodkladné opatrenie má preventívnu funkciu a nemožno preto nariadenie neodkladného opatrenia podmieňovať požiadavkou preukázania priamo násilného skutku. V konaní o nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti konania nad zisťovaním spoľahlivosti tvrdých (všetkých) rozhodujúcich skutočností, čo znamená, že pre jeho nariadenie postačuje, ak podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana sa javia aspoň pravdepodobnými, pričom procesnú zodpovednosť v tomto smere nesie navrhovateľ neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm.e/ CSP postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie (hrozba) z ohrozenia duševnej, či telesnej integrity a nie je podmienkou, aby v čase rozhodovania súdu o nariadení neodkladného opatrenia bolo vytykané nevhodné (protispoločenské) správanie postihnuté v trestnom, či priestupkovom konaní.

15. Odvolací súd poukazuje na to, že má žalovaný má k bytu spoluvlastnícke právo. Žalovanému nariadeným neodkladným opatrením nevznikne neprimeraná ujma, pričom strany sporu majú v bezpodielovom spoluvlastníctve ďalšie byty, v ktorých žalovaný môže bývať. Neodkladné opatrenie obmedzí iba jeho užívacie právo, aj to na určitý čas (nejde o trvalú úpravu pomerov strán) do doby právoplatného skončenia konania vo veci samej o vylúčenie žalovaného z užívania bytu. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že medzi stranami vzájomne dochádza k hádkam, je aj v záujme jeho fyzickej (aj psychickej) integrity, ak sa nebude v nehnuteľnosti zdržiavať do rozhodnutia vo veci samej a strety (hádky) strán sa budú čo najviac minimalizovať.

16. Z obsahu spisu je zrejmé, že doposiaľ nedošlo k zániku podmienok, ktoré odôvodňovali jeho nariadenie v konaní 35C/32/2017, tieto stále pretrvávajú, preto aj keby nenastali žiadne nové skutočnosti existuje dôvodná a pretrvávajúca obava žalobkyne o svoj život a zdravie.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne (§ 387 ods. 1,2 CSP).

17. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí.

20. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.